

443. 1765-1766.—1765 Μαρτίου 9, ἡμέρᾳ Τετράδῃ, ἦγινεν σεισμὸς εἰς ὅλον τὸ Ἀγιον ὄρος, καὶ ἀπειπαῖς ὅλούσσεις ἔως ἡμέρας σαράντα, ἐξόχως δὲ τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔγιναν ὑπὲρ ταῖς σαράνταις φοραῖς καὶ σεισμοῖς φοβεροῖς, καὶ ὅλην τὴν ἀγρυπνίαν· καὶ περιῆντας ἡ διεκοκτῷ τοῦ Ἀπρίλλιου ἐπαυσεν παντελῶς ὁ σεισμός. Τατέφον πάλιν τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ μηνὶ Νοεμβρίῳ 4, εἰς τὰς Ἐξ ὠρας τῆς νυκτὸς, ἔτι σεισμὸς μὲ σπασμὸν φοβερώτατον καὶ ἐρράγησαν πολλιν τούχοι ἐκκλησιῶν καὶ οἰκων. Ἐβάσταξεν καὶ οὗτος ὁ σεισμὸς ἔως ἡμέρας σαραντατρεῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ὁ σεισμὸς οὗτος τοῦ Νοεμβρίου ἦγινεν ὅχι μόνον εἰς τὸ Ἀγιον ὄρος, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ διαφόρους τόπους.

1766 Μαΐου 11, ἡμέρᾳ Πέμπτην ἔγινεν τοιοῦτος φοβερώτατος σεισμὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὃποι καὶ ἐκκλησίαις πολλαῖς καὶ τζαμιαὶ βασιλικά καὶ σεράγια πολλὰ διεσκορπίσθησαν καὶ φόβος καὶ τρόμος ἐλαβεν ἀπαντας, ὃποι καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς σουλτάν Μουσταφᾶς ἐν σκηνῇ διῆγεν ἐπιπολό. Ἐπειτα ἐπίσσαν κεραυνοί καὶ πολλὰ ὀσπήτια ἐνέπρησαν. Είτε πάλιν Ἰουλίου 25 ἔτερος σεισμὸς τρομερώτατος εἰς αὐτὴν αὐτής τὴν βασιλεύουσαν καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς τόπους, ὡς ἀνωθεν.

Σημείωμα Γρηγορίου Βατοπεδίνου τούπικλην Καλλεργίου.

Καδ. 504 σ. 61, τῆς λαύρας Σάδα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 571).

444 1766.—αψές Ἰανουαρίου 17 ἡμέρᾳ Πέμπτη ἡρέκτο τὴν παράδοσιν τῆς γεωμετρίας ὁ διδάσκαλος καὶ Ἰωσήφ εἰς τὴν Μολδαβίαν ἐν τῇ τῶν Φραγγῶν ἐκκλησίᾳ.

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τοῦ κώδικος 180 (396) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (Lillicea σ. 89).

445 1766.—αψές Ἐριζόντων τῶν προύχόντων τῆς ἐπαρχίας, ταύτης τοῦ Καρπενησίου, τίς πρώτος αὐτῇς ἀρέται, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ὡς ἐπόμενον ἦν, εἰς φατρίας διαιρέθέντων καὶ κόμματα, τῶν τε παθῶν ἐξαφθέντων, καθὰ συμβαίνει ἐν τοῖς τοιούτοις, διεβλήθη παρὰ τῇ ὁθωμανικῇ ἀρχῇ, τῇ τότε τὰ τῆς ἐπαρχίας διοικούσῃ, ὃπο τοῦ Ἰναντίου κόμματος ὁ Ἰωάννης Παλαιόπουλος, ὁ καὶ Λογοθέτης, ὡς σκανδαλοποιός καὶ ταραξίας καὶ πολλῶν κακῶν τοῖς ὄπτησίς πρόξε-

νος. Αὗτη δὲ ἐπιβεβαιώσασα τὰ κατὰ τούτου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ὄθωμανικὴν αὐλὴν, ἐνήργησεν ἵνα ἔκδοθῇ διάταγμα τῆς ἀναιρέσεως τοῦ ἀθλίου τούτου Παλαιοπούλου. Ἐστάλη οὖν τοῦτο πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας, Θετταλίας, Ἡπείρου καὶ πάσης Ἑλλάδος, τὸν τουρκιστὶ Δερμπεντάτ ναζηρὶ λεγόμενον, ιδίως δὲ τὴν τῆς Τρίκκης ἡγεμονίαν διευθύνοντα, καὶ ἐν Λαρίσῃ τὸ διατρίβοντα, δικταττόμενον, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ τι αὐτὸ τοῦτο τὸ διάταγμα διακελεύεται. Οὔκον ἔχεινος, τῷ βασιλικῷ ὑπείκων κελευσματὶ, διέταξε τὸν φρούραρχον τῆς ἐπαρχίας ταύτης, Χατζήαγα; δ' ἥν ὄνομα αὐτῷ, ὅπως ἀποταμών τὴν κεφαλὴν τοῦ Παλαιοπούλου, ἀποστείλῃ ταύτην πρὸς αὐτὸν τὴν ταχίστην. Αὐτίκα τούτου οὔτος μεταπέμπεται τὸν δυντυχῆ αὐτὸν Παλαιόπούλον, καὶ ἥδη τὴν ἔξωτέραν τῆς σίκιας, ἐν ᾧ ὁ Ὁθωμανὸς ούτος κατέλιε, ἀναβαίνοντα κλίμακα, περὶ τε τὸ μέσον τῶν βαθμίδων γενόμενον, βάλλει τοῦτον καιρίως διὰ πυροβόλου Αἰθίοψ τις, ὃς ἦν πρὸς τοῦτο διορισθεὶς, πεσόντα τε καρατομεῖ, τό τε σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν κατὰ τὴν λεωφόρον γέφυραν μετατεθὲν, προστάξει τοῦ κρατοῦντος, διέμενεν ἔκει ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀταφον¹.

Τῷ αὐτῷ ἔτει. Τῇ :ε' Αύγουστου. Μετέστη τῶν τῆς ὁ ἐν μακριᾷ τῇ λήξει γενόμενος ἀοιδίμος ἱεράρχης τῆς ἐπαρχίας ταύτης Νεκτάριος, ἀρχιερατεύσας μετὰ τὸν ἀπὸ Μυτιλήνης Κωνστάντιον ἀπὸ τοῦ φύμη² ἔτους. Ἐξ Ἰωαννίνων ἦν ούτος· λαϊκὸς δὲ ἔτι ὡν λεχολάρχης ἐν τῇ σχολῇ τῶν Σερρῶν, Νικόλαος καλούμενος.

αψῆς. Προεχειρίσθη τὴν προεδρίαν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων, χρησούσης τότε ποιμένος, ὁ ἀοιδίμος Διονύσιος, ὁ ἀπό τίνος χωρίου τῆς Θετταλίας, οὐ μακρὰν τῆς Λαρίσης κειμένου, καὶ Παχράτος λεγομένου, ἔλκων τὸ γένος. Ποιμάνας δὲ θεοφιλῶς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον 27 ἔτη, καὶ παραιτησάμενος τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸν πρωτεύοντα τῶν ἰσχυρῶν Δοσίθεον, χειροτονηθέντα ἐπίσκοπον κατὰ τὸ φύμη³ ἐν τῷ κατὰ τὸν πόλιν ταύτην ἱερῷ ναῷ τῆς Ἅγιας Τριάδος τῇ :ε' Ιουλίου, ὑπό τε τοῦ Λαρίσης Διονυ-

¹ Καθ' ἓ σημειώσεται καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ, τὰ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Παλαιοπούλου ἐμεταρρύσνται· καὶ ὑπὸ δημοτικοῦ ἄσματος ἐκδοθέντος ἐν τῇ Συλλογῇ Η. Ἀραβαντινοῦ. Ἐν Ἀθήναις. 1880 σ. 30.

σίου ^{a)} τοῦ Νέων Πατρῶν Πολυκάρπου ^{b)} καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ πρώην Λητᾶς, αὐτὸς μὲν καρπούμενος τὰ γενομενά δικαιώματα ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, τοῦ τε Μεγάλου χωρίου καὶ τοῦ Νεοχωρίου τῆς Κοστριάδος, διέμενεν ἐνταῦθα ἡσυχάζων, τὰ δὲ τῆς λοιπῆς ἐπαργίας περισσεύων ἀπελάχμανεν ὁ διάδοχος. Κατὰ δὲ τὸ ἄψητον τρυγωθεῖς ὑπὸ τοῦ γήρωας, καὶ νοσησάς μετέρον τι, μετάπεμπτον ποιεῖται τὸν ἐκ τῆς μονῆς τῆς Φουργῆς πνευματικὸν Γαβριὴλ, φό τινι τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ τὸ τελευταῖον ἔξομολογησάμενος, καὶ τὸ θεῖον τῶν μοναχῶν ἐνδυσάμενος σχῆμα, ἀνέπαυτα τοῦ βίου κατὰ τὴν κγ' τοῦ Ἀπριλίου ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ὅγδοηκοντούτης ὡς ἔγγιστα γενόμενος, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ καθῷ τῆς Παναγίας ἐν τῷ νοτίῳ περιβόλῳ, ὃπου προετάφη καὶ ὁ τούτου προκάτοχος Νεκτάριος. Λόγον δὲ ἐπιτάφιον ἔξεφώνησε τότε ὁ ἐκ τοῦ Μαυρίου Ζχαρίας λεπεὺς, ὁ πατὴρ τῶν Αἰνιάνων ?).

α) Βυζάντιος ἦν οὗτος τὴν πατρίδα, ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογυνείας, Καλλιάρχης τὸ ἐπώνυμον, προβιβασθεὶς δὲ εἰς τὴν τῆς Ἐφέσου μητρόπολιν κατὰ τὸ ἥκιδ' καὶ διαμείνας ἐν ταύτῃ ἕχρι τοῦ φωκα'. "Ελαθε καὶ οὗτος τὸν δι' ἀγγόνης μαρτυρικὸν ἐν Κωνσταντινούπολει θάνατον, διὰ τὴν τότε κινηθείσαν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν, εἰς τῶν ἐπιφανεστέρων ἀρχιερέων γενόμενος.

β) Πατρὶς τούτου ἦν ἡ κατὰ τὴν Θισσαλίαν Τσαρίτσανη, τῆς τε καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν παιδείας ἐγκρατής, καὶ δεινός εἰς τὸ γράφειν, καὶ ποιητής. Ὁ βίος δὲ αὐτοῦ ἀνοίκειος ὅλως τῷ ἀρχιερατικῷ ἀξιώματι, οὐ τύπος καὶ ὑπογραψμὸς ἀρετῆς, ἀλλὰ σκάνδαλον τῷ ὑπ' αὐτὸν ποιηνίῳ γενόμενος, λάτρις εἰς ἄκρον τῆς κοιλίας ὅν, καὶ τῇ κρατιπάλῃ καὶ μίθῃ διημερεύων. Πρὸς τοῦτον λέγεται εἰπεῖν τινὰ μηλωτορράφον, ἐξ Ἰωαννίνων μὲν ὄρυμάμενον, ἐν τῇ Νίση δὲ Πάτρᾳ διαμένοντα· "Ω δέσποτα! Καλὸν τυρὶ καὶ γόστιμον εἰς σκύλαινον τομάρι. "Εδωκε δὲ τέλος τοῦ βίου ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῶν Νέων Πατρῶν, κατὰ τὸ φωτι".

γ) Μετήλλαξε τὸν βίον οὗτος κατὰ τὸ φωτι' ἐν τῇ Νίσῃ Πάτρᾳ, πολλὰ παθών ἐν Κωνσταντινούπολει κατὰ τὸ φωκα' ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν καὶ οὐδ' αὐτὸς ἀπέφυγε τὸ χαρώνειον διεμωτήριον.

^{a)} Εξεδόθησαν ὑπὸ ἀνωνύμου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἰννολογικῆς Ἐταιρείας Τόμ. B' σ. 114 κ. l. ἐκ καθίκος ἀποκειμένου παρὰ τῷ κ. Κωνσταντίνῳ Ἰατρίδῃ, τότε δημάρχῳ Καρπενησίων. "Ιδε συνέγειται ὑπ'" ἀρ. 499.

446. 1766-1782. — Εἰς τοὺς 1766 κατὰ τὴν ιανουάριον Μαΐου συνέβη φρικώδης σεισμός ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰς τοὺς 1778 ἐγένετο μέγας χειμῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει· τῷ αὐτῷ ἔτει συνέσθη καὶ μέγα θανατικόν.

Εἰς τοὺς 1782 συνέβη μαχαλωτάτη πυρκαϊά, καὶ ἐκάη τὸ περισσότερον μέρος τῆς πόλεως, ἰθάσταξε δὲ ὡραῖς ἔξηνταπέντε.

Ἐν α. 372 τοῦ κώδικος 203 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὅρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάδηρον Τόπ. Β' α. 323).

447. 1767. — αὐξᾶντος ἦν ἑξάθη ὁ μουφτῆς . . . καὶ ἐγίνεν μουφτῆς ὁ πρώην Βελί ἐφέντης. Τῷ αὐτῷ καιρῷ ἐτελεύτησεν ὁ Ἀσλάν Γερέτ χάνης καὶ ἐγίνεν χάνης ὁ Μασούλ Γερέτ ἀπὸ Γιάζμπολι.

Ἐν α. 478 τοῦ δεκάτου 180 (396) κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* α. 90).

448. 1768. — αὐξῆν Σεπτεμβρίου καὶ ἡμέρᾳ Ηέμπτη ὥρᾳ ὄγδοῃ τῆς ἡμέρας ἴσφαλισθη ὁ ἐλτζῆς τοῦ Ῥώσου εἰς τοὺς Γεδί Κουλάδες καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἥγουν Σεπτεμβρίου ἦ, Τρίτη Ἰσπέρας, ἴσφαλισθη καὶ ὁ δεύτερος ἐλτζῆς τοῦ Ῥώσου εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

αὐξῆν Σεπτεμβρίου καὶ, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἐγίνεν μέγας δραγωμάνος τῆς κραταιᾶς βασιλείας ὁ ἀρχῶν λογοθέτης Νικολάκης Σοῦτζος.

αὐξῆν Οκτωμβρίου τέταρτην εἰς τὴν Ιλόλιν ὁ χάνης Κρόμ Γερέτς καὶ πηγαίνωντας πρῶτον εἰς τὸ Πασά καπιστή, ἐγύρισεν ἐπειτα εἰς τὸ κονάκι του πλησίον τοῦ Ἐσκί Σαράιου.

αὐξῆν Οκτωμβρίου θ, ἡμέρᾳ Ηέμπτη, ἑξάθη ὁ Χαμζά πασᾶς ἀωδὸν τὸ βεζερίτη καὶ ἐγίνεν ἀντ' αὐτοῦ βεζίρης ὁ καλυακάμης ἀπὸ Νισαντζίπασας τούνομα.

Ο Χαμζά πασᾶς ἴστάθηκε βεζίρης 29 ἡμέρας καὶ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ τοῦ Οκτωμβρίου καὶ ἐκίνησε ἀπὸ τὴν Ιλόλιν μὲ τὸν συνήθη τζεκτερίν ἥγουν κατήριον εἰς τὰ Χανιά.

αὐξῆν Οκτωμβρίου ιδ, ἡμέρᾳ Τρίτη, ἀπέθανεν ὁ Βελί ἐφέντης σεισλάμης καὶ τῇ ἐπαύριον ἐγίνεν σεισλάμης ὁ Οσμάν Μουλάς.

αὐξῆν Οκτωμβρίου ιζ, ἡμέρᾳ Ηαρασκευῆ, ἐφόριτε καθβάδι διὰ βλάχυπτης ὁ ὑψηλότατος μας αὐθέντης Γρηγόριος Ἀλεξάνδρου Ρώκα βασιλόδας· Οκτωμβρίου καὶ, ἡμέρᾳ Τρίτη, ἐπῆρε τὴν κουκαν· Οκτωμβρίου καὶ, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ἐπῆρε τὰ τούγια.

'Οκτωβρίου 1, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ, εὐγένειαν μὲ τὸ ἀλλέτι εἰς Κιουτζούκ - Κιογι.

Νοεμβρίου αἱ ἡμέραι Σαββάτῳ κινῶντες ἐκεῖθεν ἔχονεύσαμεν εἰς Μπογιούκ Τζεχμετζέν, ἀπέγον ὥρας 6, Νοεμβρίου 6 ἡμέρᾳ Κυριακῇ εἰς Σιλιβρίαν, ὥρας 8, Νοεμβρίου 7 ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ εἰς Τζορλοῦ, ὥρας 8, Νοεμβρίου 8 ἡμέρᾳ Τρίτῃ εἰς Μπουργάζι, ὥρας 9, Νοεμβρίου εἱ ἡμέρᾳ Τετράδην εἰς Σαράντα ἑκκλησίας, ὥρας 7, διου ἀφίνοντες ὅλον τὸ ἀλλέτι τῆς αὐθιντείας μαζῇ μὲ τὸν καπιτζίπασον καὶ μὲ τὸν μετζαδέν, ἔχοντες μαζῇ μὲ τὸν μεντζίλιον μαζῇ μὲ τὸν αὐθιντην ἁμπροσθεν εἰς Βλαχιαν.

Νοεμβρίου εἱ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ ἐκάμαμεν γεμεκλίκι εἰς Φαχέν, ὥρας 12, τῇ αὐτῇ νυκτὶ κονάκι εἰς Καρναπάτι, ὥρας 10, Νεμβρίου 11 ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, γεμεκλίκι εἰς Τζαλι Καβάκι, ὥρας 8, τῇ αὐτῇ κονάκι εἰς Μπουχουλάρι, ὥρας 9. Νοεμβρίου 12 ἡμέρᾳ Σαββάτῳ γεμεκλίκι εἰς Τασεζίκιογι, ὥρας 3, τῇ αὐτῇ περὶ τὰς 6 ὥρας τῆς νυκτὸς περνῶντας τὸν Δούναβιν εἰς Τροτοκάτι, ἥλθαμεν εἰς Ὁλτένιτζαν, Νοεμβρίου 13 ἡμέρᾳ Κυριακῇ περὶ τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέρας ἥλθομεν εἰς Βακαρέστι.

'Ἐν φ. 1-2 τοῦ ὅπ. 151 (547) κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ 'Ρωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* φ. 79 κ. ἄ.).

449. 1768 - 1774; — 'Ἐνταῦθα ἐνθυμίζω τὸν καιρὸν ἡνίκα ἤγειρε πόλεμον μέγαν ὁ ξανθός κατὰ τοῦ Μουσουλμάνου, διατριψάντες δὲ ἀνάμεταξὺ μαχόμενοι πλείστον καιρὸν ὑπὲρ τὰ ὄχτὼ ἔτη, καὶ Ελαβεν ὁ ξανθός ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ πολεμικῶς, πλείστα καὶ διάφορα κάστρη, καὶ χώρας κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς, καὶ πολεμῶντας ἥγκισσε μάχῃ τοῦ Δούναβι ποταμοῦ.

'Ἐν φ. 1α τοῦ κώδικος 262 τῇ; ἐν 'Ἄγιῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' φ. 343).

450. 1769. — 1769 Μαρτίου 19 ηρθον να πᾶρου[ν] τὸν χόρα καὶ στὶς δέκατρις του Απριλί⁸ ἀνιζάν τω μουτρουμπι καὶ πίραν τα σκεῖτι του μοναστίρου τι αυτι τιμέρα ἐπίραν καὶ τα προβάτα του μοναστίρου 878 καὶ τι αυτι ίμερα απάνου σο βουνο εκοψαν τὸν ιγούμενον Καλλίνικον χρονον 85 εονια του ε μνιμι.

'Ἐξίδωκεν δ κ. 'Α. Σ. 'Αρδανιτόπουλος ἐκ τοῦ μόνου κώδικος τῆς ἐν Μανάλω (Τρικόρροις) μονῆς 'Επάνω Χρίπας ἐν Δελτίῳ 'Ιστορικῆς καὶ θηνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Δ' φ. 574. "Ιδε καὶ κατωτέρω ἡρ. 493.

451. 1770.—(1770) Ἐγκάτσανε Ἀρναουτάδες τοῦ Πιρὶ (Θη-
βῶν) καὶ ἤριθσεν οἱ Πιριώτες εἰς τὴν Ἀθήνα.

Ἐπιγραφικὸν γέραγμα ἐπὶ τοῦ ἀνδράτου στύλου τῆς νοτίου πλευρᾶς τοῦ Θησαίου
κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Στράτου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 192).

452. 1770—

1770: Φευρουαρ: α'

"Ηλθε τὸ ἀπνεστατὸν καὶ πχμβαρώτατον (γρ. παμβορώτατον
ἢ παμβαρβαρώτατον) ρουσσικὸν στράτευμα εἰς Πελοπόννησον εἰς
τὸ μέρος τοῦ Νεακάστρου καὶ Μαθώνης, εἰς δὲ τὸν Μυστρὰν ἐπῆγαν
Μαρτίου 6': καὶ αὐτὸν κατεκυρίευσαν μετὰ τῶν Μανιατῶν, καὶ τοὺς
ἐκεῖ οἰκοῦντας Τούρκους ἀπαντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ξίφει κατέ-
σφαξαν, Μαρτίου δὲ καὶ ηὗ'. τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ὥσει ὥρᾳ π':
πολὺ πλῆθος Μανιατῶν καὶ ἄλλων Μωραΐτῶν φέροντες εἰς σημεῖον
βασιλικῶν στρατεύματος καὶ τεσσαράκοντα 'Ρούσσους ἥλθον εἰς τὴν
Τριπολιτζὰν τὴν τοῦ ἡγεμόνος καθέδραν, καὶ ἡμετέραν πατρίδα εἰς
τὸ μέρος ὄνομαζόμενον "Ἄγιος Βασιλεῖος, οἱ δὲ ἔκει εὑρισκόμενοι
Τούρκοι ζένοι τε καὶ ἐντόπιοι λαμβάνοντες εἰδῆσιν ἐξῆλθον ἀπαντας
μετὰ πολλῶν ἀρμάτων εἰς προϋπάντησίν τους καὶ διαστάσης ὥσει
ὥρᾳ μιᾷ οἱ μὲν νικηθέντες ἀπῆλθον εἰς τὰ ὅπισσα· οἱ δὲ νικήσαντες
καὶ θυμοῦ ἐμπλησθέντες πολλοὺς ἢ μᾶλλον εἴπειν πάντας τοὺς ἔκει
Χριστιανοὺς ἀνείλον μαχαίρᾳ ἀπὸ τοὺς ὄποιους ἴδού φανερώνω καὶ
τοὺς συγγενεῖς μου. πρῶτον τὸν πατέρα μου, τὸν ἀδελφόν του καὶ
θείον μου οἰκονόμον, τὸν ἀδελφόν μου Κωνσταντίνον, τοὺς θείους μου
Παρασκευᾶν 'Ρογάρην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σπυρίδωνα, τὸν Γεώργιον
Καρανικόλαν καὶ ἐπιλοίπους. τόσην ἀδίκος σφαγὴ ἔγινεν εἰς αὐτὴν
τὴν δύστηνον χώραν, διστέ ὅποι αἱ οἰκεῖαι καὶ δρόμοι ἐγέμισαν αἷμα,
καὶ εἰμὴ ἀπὸ θείων ἀνδρῶν πρὸς Κύριον ἐντευξίς, τὴν ἐπιούσαν δὲν
ἐπρόφθανεν ὁ τῷοντι εὐσπλαγγυνιώτατος ὁ Σουμάνπετ; μήτε καν
δνομα Χριστιανοῦ εἰς τὴν χώραν ταύτην ισώζετο. Πολλάκις λοιπὸν ἢ
Πελοπόννησος αιγαλιωσίας ἰδοκίμαστ· πλὴν αὐτη ἢ ἐκ τῶν ἐν προ-
βάτοις δορζ, προβάτων φθοράν ἀπειργασμένων βαρβάρων λέγω 'Ροι-
σῶν νῦν προξενεῖσσα, μήτε ἡκούσθη μήτε ὁ κύριος νά τὸ δώσῃ εἰς
ἄλλους Χριστιανούς, διότι τότε πολιτεῖται περιφράστες κατειλείθησαν
ἀς σκηνῇ ἐν ἀμπελῶν, καὶ ὡς ἀπωροφυλάκιον ἐν σκυρλάτῳ, καὶ ὡς

τερέβινθος ἀποβεβληκούικα τὰ φύλλα αὐτῆς, καὶ ὡς παράδεισος ὅδωρ μὴ ἔχων. Ἐκκλησίαι μοναστήρια καὶ σχολεῖα κατεσκάφησαν καὶ ἡφανίσθησαν. Ἀπειρα πλήθη ἀγίων Χριστιανῶν, ἱερομένων τε καὶ λαϊκῶν, μοναχῶν τε καὶ μοναχόσων· ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· νέων τε καὶ γερόντων· παρθένων τε καὶ απειροκάκων βρεφῶν, δορυζόλωτοι· καὶ αἰχμάλωτοι γενύμενοι καὶ εἰρ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διασκαρέντες ἀγεληδόν· ὡς ἄλογα λύκων ἀπειπολοῦνται· καὶ ἀγοράζονται· πολὺ χειρότερο ἀπὸ τούς ἄλλους ἐπὶ Τίτου καὶ Οὐεσπεσιανοῦ ἔξανδρα ποδοδισθέντας· Ἔβραίους.

Ἐξεδόθη ἐπὶ τῷ Φιλίππει· Τόμ. Δ' (1862) σ. 537 κ. ἑ. επιστῶς μέγρι κεραίας· ἐξ ἕνος παλαιοῦ χαρτίου, γεγραμμένου τῇ γειτονικῇ Πετρίδου Τεκτολίτου, ὃς μᾶς ἴερεσίων ὁ κατέχων τὴν αὐτό ἀπόγονός του κ. Ἰω. Σιάτης, διδάσκαλος ἐν Ἀθήναις.

453. 1770. — 1770 Μαρτίου 2 ὥμερα Τριτη ὥρα εκτι εφιγαν ὁ Τουρκη ἀπὸ Γαστουνι.

Ἐν φ. 1305 τοῦ καθίκου 654 τῇ Λαόρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 635).

454. 1770. — 1770 Μαρτίου 25 ἰφυλάκωσαν εἰς τὰ Τρίκκαλα τοὺς γέροντας καὶ ἰθγῆκαν τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, καὶ Ἰουλίου 15 ἔκαυσαν εἰς Ἀλβανίτες τὸ τζαρσί, εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔγιναν πολλὰ κακὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἔφερον σκλάβους ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ Μορέως καὶ ἐκατακούρσευσαν ὅλον τὸν κόσμον παίρνοντες γελάδια, γομάρια, βουβάλια, μουλάρια, καὶ ἔγεινε μεγάλη φθορὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Χειρόγραφον σημείωμα ἀντύκου «Ἀγιασματέρου μιχροῦ» τῇ ἐν Μετεώροις μονῇ· Βαρλαὰμ, ἐκδοθέν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Βογιατζίδου ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ Ἰθνολογικῆς ἱστορίας Τόμ. Γ' σ. 171 κ. 6.

455. 1770. — Αὔριον ἀπειλήσει πρὸς Κύριον ὁ κοινὸς ἡμῶν διεπότης κύριος Ἐφραίμ, καὶ τῇ Καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔλατος τὸν θρόνον ὁ Πτολεμαῖδος κύρος Σωφρόνιος, καὶ τῇ δε τοῦ Ἰουνίου ἴμαθομεν τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου παρὰ τοῖς Ἀρμενίοις· οὕτως ἡ μνήμη αἰώνιος.

Κῶδ. 373, ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἐπὶ φύλλου ἐξ ἀργῆς ἀρχέρου, τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Πατριάρχου· Κεραμέως Ἱεροσολυμιτική βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 346).

456. 1771. — (1771) Ιουλίου 9 ἀποκεφαλίσθη ὁ Παχνανᾶς Μιχάλης.

'Επιγραφικόν γάραγμα ἐπί τοῦ κατόπιν ΝΑ στύλου τοῦ 'Ολυμπικού κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ π. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 182).

457. 1772. — 'Ἐν ἑτερᾳ αὐτῷ μὲν Μαΐου 17 ἡμέρᾳ Πέμπτῃ ὥρᾳ ἴννατῃ ἔπειτε χαλάρῃ ὡς αὐγὸν ὅρνιθας· διέτριβον εἰς μοναστήριον Μαρτζινένι.

'Ἐν τοῦ περὶ τοῦ καθόλου 161 (385) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ "Ρωμανικής ἀκαδημίας" (Litica σ. 85).

458. 1772. — Εἰς τοὺς 1772 ἀυγούστου 31 ἐβαλλαν τοὺς 'Ἄρβανίτες τοις τοις μοναστήριοι κεχαγιάδες· νὰ πέρνουν το δέκατω.

Θεραπνόν παρ. 48 (50) φ. 866 (Βένης ἐν 'Επετηρίδι Παρνασσοῦ "Ετ. Β' σ. 130. Κωριστοῦ τεύχους σ. 38).

459. 1773. — (1773) 'Απέθανεν ὁ Λεονάρδος Κουτρικᾶς.

'Έκτηραφικόν γάραγμα ἐπί τινος τῶν τοίχων τοῦ Θησαίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ π. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 192).

460. 1773. — 1773 Μαρτίου 4, ἡμέρᾳ 6', ἔγεινεν σεισμὸς μέτριος. 'Ἐτι Μαρτίου 5, ἡμέρᾳ γ', ὥρᾳ τρίτῃ ἔγεινεν σεισμὸς μέγας καὶ ἔπεισεν ὁ πύργος καὶ ὅλα τὰ σπίτια διαφθάρθηκαν, ὁμοίως καὶ ἡ Εὐαγγελιστρια, ὥστε ἡ γῆ νύκτα καὶ ἡμέρα δὲν ἔπαινε.

'Ἐτι εἰς τὰς 14 τοῦ Μαρτίου 'Ξημερώνοντας Πέμπτη τοῦ Μέγα κανόνος ἔως ὥρᾳ τετάρτην τῆς νυκτὸς ἔγεινεν πάλιν σεισμὸς φρικτὸς, καὶ ἦταν ὁ λαὸς ὅλος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐγὼ ἥμουν εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Εὐαγγελιστρια, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ιερὸν ὅμοι μὲ τὸν Παπακαλλίνικο τοῦ ἀγίου γέροντος.

'Εξέδωκεν δ. κ. 'Αθ. Ι. Σπυριδάκης ἐν 'Επετηρίδι Παρνασσοῦ "Ετ. Ε'" (1901). σ. 151 ἐκ παραπομπῆς μουσικοῦ τῆς ἐν 'Αλμυρῷ Φιλαρχαίου ἐταιρείας "Οθρυς, οὗ δὲν σημειωῦται ἡ προέλευσις.

461 1773.—Ἐν ἑτερᾳ χιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ ἰδίδομηκοστῷ τρίτῳ (=κατὰ) μῆνα Μάρτιου καὶ Ἀπριλλίου εγένοντο βροχαῖς πολλαῖς σεισμοῖ τε συνεχεῖς, καὶ ἀνεμοὶ δυνατοί. Τῇ δὲ δωδεκάτῃ Ἀπριλλί: περὶ ὥραν ἱνδεκάτην ἐκοκκίνησεν ὁ ἥλιος ἀπαραλλάξτως ὡς κίμα γενόμενος.

'Εξέδωκεν δ. κ. Ν. Βένης ἐν Δελτίῳ 'Ιστορικῆς καὶ Ἰθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ'. σ. 99 ἐκ τοῦ παραπομπῆς 'Εθνικῆς βιβλιοθήκης 'Αθηνῶν 892 ἐν τῷ απαγόρευτῷ πρότερον τὸ τέλος.

462. 1774.—1774 ἔκανεν Ὁσμάν Λεούσας τὰ Τρίκαλα μὲ τὸν Πιετίπεν μαζὶ, διατί, αὐτὸς τοὺς ἐφερεν καὶ ἐκλησαν τοὺς γέροντες, καὶ τὸν Δημάκην, μεσα, εἰς τὸ σφραγὴν τοῦ Χαλήλαγα.

Ἐξίδωκεν δὲ κ. N. Βένος ἐν Δελτίῳ τῆς Ἰστορίκης καὶ Ἰθνολογικῆς ἱστορίας Τόμ. Γ' σ. 99 κ. 1. ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 287, φ. τελευταῖος π.

463. 1774-1775.—Τῷ ἥψοδ', 'Ιουλίου ιε' θεοῦ συνατρουμένου (γρ. συνατρουμένου) ἐγένετο εἰρήνη τῶν πολέμων ὅποι εἶχον αἱ δύο βασιλεῖαι τῶν τε Ὀθωμανῶν καὶ τῶν Ῥώσων, γενομένης τῆς συμφωνίας ἐν Σούκλᾳ. 'Εκράτησαν δὲ οἱ τοιοῦτοι φοβεροὶ πόλεμοι ἀπὸ τὸ ἥψοδ' ἑτοῖς Σεπτεμβρίου καὶ ἐξ ὅτου ἐκηρύχθησαν μέχρι τοῦ ἥψοδ' 'Ιουλίου ιε' ἡτοι εἰς γρόνους πέντε, μῆνας ἐννέα καὶ ἡμέρας ἑκατὸν καὶ μιᾶς. 'Οσα δὲ δεινὰ καὶ γαλεπὰ ἐδοκίμασαν οἱ δυντούχεις καὶ ἐλεσίνοι Χριστιανοὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς πολέμοις, αἰγυμαλωσίας φημι, σφραγίδας, παντελεῖς γυμνώσεις, ὑστέρησιν πατρίδος, καὶ ἰζομώσεις, καὶ ἄλλα μυρία δεινὰ, καὶ πέρα δεινῶν, ἴωμεν λέγειν διὰ τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι γραφεῖν. Κατὰ δὲ τὸ ἥψοδ' ἑτοῖς, 'Ιουλίου ιε' ἐγένετο ἡ ἐλευθερία μας διὰ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ, καὶ μετοικίσθημεν ἀπὸ τῆς Μιτολήνης εἰς τὴν πατρίδα μας Τένεδον. 'Ελθόντες κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ αὐτοῦ, δὲν ἐλλείψαμεν τὸ νὰ γράφωμεν συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως τῷ τε πατριάρχῃ κύρῳ Σωφρονίῳ, τῇ Ιερᾷ συνόδῳ, τοῖς ἐπιτρόποις τοῦ κοινοῦ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς ιδίᾳς ἀρχιερεῦσι τε καὶ ἀρχούσι, δεόμενοι θερμῶς νὰ μᾶς ἐλευθερώσουν ἀπὸ ἐντεῦθεν, καὶ νὰ ἀπέλθωμεν εἰς βασιλεύουσαν διά τινας κατεπεγούσας ἀναγκαίας μας χρείας, μόλις μετὰ παρέλευσιν ἑτοὺς ἐνὸς, μηνῶν ἐννέα καὶ ἡμερῶν δύο, ἡτοι τῷ ἥψοδ' 'Απριλίου καὶ, ἡμέρα δὲ οἰκτῷ καμφθέντες, ἐλάχθομεν τὸν τῆς ἐλευθερίας μας βασιλικὸν ὄψηλὸν προσκυνητὸν ὄρισμὸν, διαλαμβάνων διτὶ νὰ ἀπέλθωμεν εἰς τὴν νῆσον τῆς 'Αντιγόνου εἰς τὴν μονὴν τοῦ 'Αγίου Ιωαργίου, μετὰ διορίας ἡμερῶν ἑξήκοντα καὶ μιᾶς, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ιδίαν μας πατρίδα, ἡ λάζωσι πέρας αἱ ὑποθέσεις μας ἡ οὖτις καὶ εἴθε νὰ λάζωσιν ἀγαθὸν πέρας ἐντὸς ὄλιγου, καὶ νὸς ἐπαναχάμψωμεν πάλιν εἰς τὰ ίδια, ὅντες κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι εἰς τοῦτο.

Ἐν τῷ κώδικι Εὐάγγελικῃ σχολῇς Σμύρνης A-28 μετὰ τὴν ὑπὸ Νεκταρίου (Επιτομὴ τῆς Ιεροκοσμικῆς ιστορίας, Ἐντίησιν 1739 σ. 225-232) ἐκδιδομένην αὐτοῖς ογράφη, σημείωσιν Μελίτιου τοῦ Τενεδίου πατριάρχου, γειτοῦ αὐτοῦ (Κεραμεῶς σ. 26).

464. 1776-1778. — Εἰς τοὺς 1776 κατὰ τὴν ἡγένη Μαΐου συνέβη φρικώδης σεισμός ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰς τοὺς 1778 ἐγένετο μέγας χειμὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει· τῷ αὐτῷ ἔτει συνέβη καὶ μέγας Θανατικόν.

Εἰς τοὺς 1778 συνέβη μεγάλωτάτη πυρκατία καὶ ἐκάη τὸ περισσότερον μέρος τῆς πόλεως, ἰδίασταξε δὲ ὥρας ἐξηνταπέντε.

Ἐν τῷ κώδικι 203 τῆς Ἀγίων ὅρων μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. B' σ. 323).

465. 1777-1779. — Τῷ 1777 Αὐγούστου 22 ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἦλθεν εἰς ἀσκητὴς καλούμενος Κοσμᾶς Ἱερομόναχος καὶ ἐδίδαξεν ἡμέρας τρεῖς ἐν Βερατίῳ. Τὴν διδαχὴν δὲ ἔβαλεν ἀναβαίνων ἐπὶ σκαμνίου καὶ ἐδίδαξεν ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἔχοψαν αἱ γυναικεῖς τὰ ἀσήμια καὶ τὰ μεταξωτὰ φορέματα· καὶ μετὰ δεύτερον χρόνον πάλιν ἦλθεν εἰς Μουζακάν καὶ ἔφασσεν εἰς τὸ χωρίον Κολικόνδησι καὶ τὸν ἐπνιζαν μὲ σχοινὶ καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὸν ἔβγαλαν καὶ τὸν ἐνταφίασσαν εἰς τὸ ρήθεν χωρίον καὶ γράφω τὴν ἡμέραν ὅπου τὸν ἐτάκτωσαν 1779 Αὐγούστου 24 ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.

Κάστρου πόλεως Βερατίου καθ. 49 ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πίνακος. "Ιδε Ἀνθίμον Ἀλεξούδην ἐν Δελτίῳ Ἰστορικῇ καὶ θνολογικῇ ἐταιρείᾳ; Τόμ. B' σ. 369..

466. 1778. — Οὗτος ὁ νομοκάνων ἐγράφθη καὶ ἐσταχώθη διὰ τριῶν ἡμερῶν παρ' ἐμοῦ Ῥάσκας μητροπολίτου Γερασίμου Κωνσταντινοπολίτου, σὺ καὶ τὸ γένος Τράμπα ὄντος ἐν Ἑζαρίᾳ διὰ βασιλικοῦ ὄρισμοῦ καὶ ἀποφάσει τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων . . . ἐν ἔτει ἥψον' Μαΐῳ ὡς τοῦ τυφλοῦ Κυριακῆ ἦλθεν καὶ τὸ ιτιλάκι μας....

Ἐν φ. 46 τοῦ κώδικος 413 τῆς Ἀγίων ὅρων μονῆς Ἰεράρων (Λάμπρου Τόμ. B' σ. 81).

466a. 1778. — Ἰδε ἀνωτέρω ἀρ. 446.

467. 1778-1780. — Τῷ 1778^ω : ἐτει μηνὶ Ἰουνίου ἐν σεισμός φρικώδης ἐν Σμύρνῃ ἐγένετο καὶ διεκράτησε κλ[ον]ουμένη ἡ γῆ μεχρι τέλους τοῦ μηνὸς. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ καθαί τοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ Κυριακῇ γέγονε καὶ ἡμιρησμός μέγας, καὶ τὸ τρίτον μέρος αὐτῆς κατέκαυσε

καὶ τὴν Ἀγίαν Φωτινὴν πάλιν καὶ τὸ σχολεῖον ὁμοῦ καὶ τοὺς τῶν προχρήτων πιστῶν οἶκους πάντας· εὐρὺ γχρ καὶ χολώ[ν]ουσα ἡ δίκη διὰ τὴν πρός τὸν ἀνεψιού ἡμῶν συκοφαντίαν. Καὶ ἐν τῇ βασιλευούτῃ ὁ λοιπὸς ὑπερηφένησε, καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ὀθωμανῶν τὴν κατὰ Σκυθῶν οἱ στρατιώται τὸν ἀργοτεράτηγον αὐτῶν, καὶ χιλιαρχὸν μεληδὸν κατέκοψαν, καὶ διεσκορπίσθησαν οἱ γενάδαι. Ταῦτα λέγεται καὶ διὰ τὴν εἰς Ἐω παρεμβολὴν, καὶ στόλον τὸν εἰς Εὔξεινον.

Τῷ 1779^ο στόλῳ ἰτοιμασία πάλιν κατὰ τῆς Χερσόνος, καὶ τῷ Μαρτίου μετὰ πολλὰς λογομαχίας ἐδέχθη τὸ αὐτόνομον τῶν Σκυθῶν ἡ ὑψηλὴ Πόρτα, καὶ τὰ κεφάλαια τὰ λοιπὰ (ὡς λέγεται) καὶ ἐνεδύθησαν οἱ μεσαζόντες Ὀθωμανοὶ σισύρας, καὶ χλαμύδας, καὶ οἱ πρέσβεις Ρουσίας καὶ Γαλλίας. Καὶ ὁ στόλος κατὰ Ἀλβανῶν τῶν εἰς Ηλοπόσ. Καὶ φόνων;) πολὺς Ἀλβανῶν, καὶ σιτοδείᾳ ἐν Ἐλλάδι, καὶ Θεσσαλίᾳ, καὶ τῶν πέριξ καὶ λιμός μέγας, ὡς καὶ ὁ παρέλθων χειμῶν μέγχε, καὶ ἀφροτος, ἵξ οὐ ἡ ἀφορία γῆς καὶ σιτοδείᾳ ἀποστασίᾳ τελεῖχ 'Αλβανῶν.

Καὶ τῷ 1780 ἐκστρατεία κατ' αὐτῶν, καὶ ὄρισμοί εἰς τέλη χειμῶνος καὶ οὗτος βαρύς μετὰ νόσων διαφόρων, καὶ κλείδοντες θαλάσσης μέγιστοι καὶ πλοίων καταποντισμοί, καὶ ἀνθρώπων δλεθρος μετὰ πολλὰς λογομαχίας, καὶ διαφόρους κινήσεις τῆς αὐλῆς ἐκηρύχθη τέλος ἡ βασιλὶς Αἰκατερίνη Βαριά καὶ βασιλίς τῆς Χερσόνος, καὶ Ταυρικῆς, καὶ πάσης τῆς ἔξω Σκυθίας.

Σημαίωμα αὐτόγραφον τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλίνικο Ε' ἢ. 1336 τοῦ ὥρ. 29 κωδικος; τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλής ἐν Ἀθήναις; (Νιού 'Ελληνομνήμονος; Τόμ. Α' σ. 493 π. 1.).

468. 1779. — 1779 Μαρτίου 2 ἐσκότωσαν τὸν κῦρο Νοῦτζο εἰς τοῦ Σουλεϊμᾶν πασιχ τὰ σπίτια, ἡμέρα Παρασκευὴ εἰς τὰς ἔξη ώρας τῆς μέρας. Γρηγόρης Ἰωάννου ἔγραψε.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐντόπου Μήναριον τοῦ 1761 τῆς ἐκκλησίας Κάτω Βίτσης τῆς Ἡπείρου, ἐκδοθὲν ὅπο τοῦ κ. Δ. Σάρρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς καὶ θνολογικῆς ἱστορείας Τόμ. Ε' σ. 369, δεῖτις παρακέμπει εἰς τὰ διαφόρως περὶ τοῦ γεγονότος τούτου ἐκτεθειμένα ὅπο Λαμπρίδου ἐν Ἡπειρωτικοῖς Μελιτήμασι 9, σ. 23-26 καὶ Ἀραβαντινοῦ ἐν Ἰστορίᾳ Ἀλῆ πασοῦ σ. 52.

469. 1779. — 1779 Ιουλίου 18 ἔγινε γιανκινὴ εἰς τὴν Πόλιν ώρας 18 καὶ ἀργῆς ἀπὸ τὸ Σουλτάν Παγιαζήτην καὶ ἐκτάθη.

Μονῆ; 'Αδραάμ εἰν Ιερουσαλήμοις; κῶδ. 90 ἐν τόπῳ (Κοικυλίδου Κατάλογος σ. 165).

469α. 1779. — Ιδε ἀνωτέρω ἀρ. 467.

470 1779. 1784. — ετ. αψόθ' ηλθεν εις το μοναστηριον του Δουσικου ο περιηγητης Σβετζος Ιακωβος Ιωαννος Μπωερνατολ, ουτος δε αποθανε πορευομενος εις την παλιν Θεσσαλωνικην απο τουτου του μοναστηριου.

Επι: έτος αψόθ' ηλθεν και ενας αλλος περιηγηθης Σβετζος θεοσα-
σαμενος την θαυμαστην μονην του Δουσικου και τα παλαια χειρο-
γραφα αυτης θαυμασας δε καθιεβεν $\frac{1}{2}$ Απριλ.

Ουτος οτι, καθ' α φαίνεται εκ της κατωτέρω ιπογραφής, Αδελφος Φριδερικος Στουρτζεν Μπλεχερ, Εθνικης βιβλιοθηκης Αθηνων καδ. 65 «ἐν τῷ ἔξωφύλλῳ» (Σακκελιενος σ. 13).

471 1780. — Τῇ κ' τοῦ 'Οκτωβρίου τοῦ φύπ' σωτηρίου ἑτους τελευτήσαντος τοῦ Κωνσταντινουπόλεως κύρ Σωφρονίου ἐπὶ τῷ θρόνῳ, ταῦτον ἀντ' αὐτοῦ διεδέχθη ὁ Παλαιών Πατρών κύρ Γαβριὴλ, μετα-
πεμφθεὶς ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· κατὰ δὲ τὴν 16' Δεκεμβρίου τὴν βασιλεύουσαν καταλαβόντος, καὶ παρὰ τοῦ ὑπάτου τὸ λεγόμενον καθέδι φορέσαντος, καὶ τῇ συνήθει προπομπῇ εἰς τὸ πατριαρχεῖον παραγενομένου, οἱ εὑρεθέντες ἀρχιερεῖς τὴν μετάθεσιν ἐπ' αὐτῷ πε-
ποιήκασι, καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην τὴν αὐτοῦ παναγιότητα ἀνα-
δειξάντες, τὸ, Εἰς πολλὰ ἔτη δίσποτα μιχ φωνῇ πάντες ἐξείπον.

'Ἐν κωδικι: Γ-7 τῇς Εναγγελικῆς σχολῆς Σμύρνης (Κερυμέως σ. 55).

471α. 1782. — Ιδε ἀνωτέρω ἀρ. 446.

472. 1783. —

Εἰς τοὺς 1783 Ιανουαρίου 20.

Κίτος μεγάλω εἴγαλε ἡ θάλασσα εἰς τὴν ξέρα φώφιον ἀπὸ τὴν πολλὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης, καὶ ἐτρέξαν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ χωρία να τὸ γνωρίσουν καὶ κανεὶς δὲν τὸ ἐγνωρίσεν τί ὄψεριον ἦτον καὶ ἐπείρον ἀπὸ τὸ κρέας του οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ ἔβρα-
σαν καὶ ὅγιγνονταν λάδι: - ἔβραζον δώδεκα ὄγγισις κρέας καὶ εὗθαζον δέκα ὄγγισις λάδι καθαρόν.

Εἰς τὰς 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου Παντογορίου τοῦ

Θεολόγου ἔκαμεν ἔναν φοβερότατον σισμὸν καὶ ὑπερθαύμαστον εἰς τὴν πόλιν λεγομένην Μίσηνην καὶ Ἰσυκάθην Θάλασσα (πρᾶγμα θαυμαστὸν) καὶ ἐκάλυψεν δισεκάσια τοῖς πλευραῖς εὐρίσκουσαν τὸν αὐτῆς λιμένα· καὶ τοῦτο τὸ ἴδεντοι ὀπός τινας φυμπατριώτας ὃποῦ εὑρέθησαν εἰς τὴν ώραν ἐκείνην.

Σε τούτη ὥρα ἐκλονίσθη καὶ ἡ νῆσος αὗτη (Λευκάς) εἰς τὰς τρεῖς ώρας σχεδὸν τῆς νυκτὸς μικρὸν τι· (τὰ ἐπόμενα προσθέτως ἐν τῇ φύᾳ) καὶ [ἐπειδεν] ὅλος ὁ κολαδισμὸς τῶν [ά]σποιτίων ἐνδοθεν καὶ ἔξωθεν ὃποῦ ἡτον ἐλεημὸν θέαμα εἰς τοὺς ὄρωντας.

Εἰς τὸ ἔτος 1783 Μαρτίου 9 τῶν ἀγ. μ. μαρτύρων ἔκαμεν ἔναν μέγαν καὶ θαυμαστὸν σισμὸν εἰς ταύτην τὴν νῆσον ὃποῦ ἐτρόμαξεν ὁ λαός της εἰς ἄκρον τὰς ἐννέα τοῦ ἀνωθεν μηνὸς εἰς τὰς ώρας τρεῖς σχεδὸν τῆς νυκτὸς καὶ ἐκράτισε ὡραν ἵκανην καὶ ἔκαμεν μεγάλην φθορὰν εἰς τὴν δυστυχῆ νῆσον καὶ ἔξεραίτως εἰς τὰ ὅπισθεν αὐτῆς γωρίζ, τούτεστι 'Αθάνη καὶ Δραγανό καὶ δῆλα τ' ἀκόλουθα αὐτῶν ἐκρεμήσθησαν τὰ σποιτικά των ἐκ θεμελίων καὶ ἡτον ἐλεημὸν θέαμα εἰς τοὺς ὄρωντας αὐτήν· ἀπ' αἰτίαις τοῦ αὐτοῦ φοβεροῦ σισμοῦ ἐκλονίζετο ἀδιακόπως ἡ νῆσος διὰ τρεῖς μῆνας καὶ ἐπέκεινα.

Καδ. 42, φ. 1196-1202, τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἢν 'Αθήναις (Νέου 'Ελληνομνήμονος Τόμ. Β' σ. 363 κ. Ι.).

473. 1784.—Εἰς τοὺς 1784: Ὁκτωβρίου 26: ἡμέρᾳ Σεπτέμβριῳ, ἦγινηκεν χαλασμὸς εἰς Γκιουμουρτζίνα (Θράκης), καὶ ἐχαλάσθησαν ως 500 σπῆτια ἐκ θεμελίων, μὲ σφοδροτάτην καὶ μεγαλωτάτην βροχήν· ὥστε καὶ πολλοὶ ἀνθρωποι ἐπνίγησαν, καὶ πολλὰ ζῶα.

'Ἐν καδ. 357 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσμίτης (Κεραμέως Ἐκθίσις παλαιογραφικῶν ἔρευνῶν σ. 30).

474. 1785. — (1785) Τοῦ πολέμου.

'Ἐπιγραφικὸν γέραγμα ἐκ τοῦ Θησαίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεία Τόμ. Γ' σ. 309).

475. 1785. — εκημήθη ἐν Κυρίῳ ὃ σε μακαρία τηλεῖ γνωμένος Αρχαδιουπόλεος καὶ Γεράσιμος Σιφνέος τοῦ πίκλην Χωρικοῦ ἐν ἑτι σωτηρίῳ 1785. Αὔγουστου 18· ημέρα Κεριακή ἢν Μαχνασίζ.

'Ἐν τῷ καδίκῳ 113 τῆς ἐν Λίσσᾳ μονῆς τοῦ Λαζαρίνος (Κεραμέως σ. 87).

476. 1786. — (1786). Τοῦ Σελιγτέρη.

*Ἐπιγραφικὸν γέραγμα ἐκ τοῦ Θρασίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούδογλου Μυημέτα Τόμ. Γ' σ. 310).

477. 1787. — αψιζὲ Νοεμβρίου 6' ἰδωκε τὸ κοινὸν χρέος ὁ μακαριώτατος Ἀθράμιος καὶ ἔγειν πατριάρχης (Ἱεροσολύμων) Προκόπιος Ζαχοράτης ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Κεδ. 663. Εὐδοὺς τῇς πρώτης πεντακίδος, τῇς λαύρας Σάδα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 610). *Ιδεῖς κατωτέρω ἀρ. 479.

478. 1788. — Εἰς τοὺς 1788. αψιζὲ Τετράδη ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Χριστὸς ἀνέστη καὶ μὴν Μάϊος εἰς τὰς 24 καὶ δέ ώρα τρίτη τῆς ἡμέρας ἦγινε ἔκλιψις τοῦ ἥλιου καὶ ἐστάθη ώρας δύο.

*Ἐν φ. 259α τοῦ κώδικος 97 τῇς ἐν Ἀγίῳ ὅραι μουνή; Κουτλουμουσίου (Λάδη πρού Τόμ. Α' σ. 282).

479. 1788. — αψιζὲ Οκτωβρίου καὶ δέ, ἡμέρᾳ Τρίτη, οἰκείᾳ γνώμῃ παραιτησαμένου Προκοπίου πατριάρχου (Ἱεροσολύμων) πρὸ δύο ἡμερῶν, ἦγινε πατριάρχης ὁ ασφολογιώτατος Ἀνθίμος, καὶ ἐν τῇ τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Δημητρίου, ἡμέρᾳ Πέμπτη, ἐν τῇ τρίτῃ ώρᾳ τῆς νυκτὸς ἀνεπαύθη Προκόπιος ὁ μακαριώτατος ἐν τῷ Νεοχωρίῳ (Κωνσταντινουπόλεως) καὶ ἐτάφη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ μετοχίου, εἰς τὰ δεξιά.

*Ἐνδεῖ καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀρ. 477 καὶ ἐν συνεγείρῃ αὐτοῦ.

480. 1788 - 1798. — 1788 Ἀρχινῷ πόλεμος εἰς τρία βασιλεία, εἰς δὲ τοὺς 1791 ὁ πάκτις Ῥώμης ἀποθνήσκει εἰς τὴν Ῥώμην, εἰς δὲ τοὺς 1794 ἀρχινῷ σεισμὸς τῆς γῆς, σκότος καὶ γνόφος καὶ ἐπειτα πεῖνα καὶ θανατικὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου· 1795 ἐναὶ μέρος τῆς γῆς καταποντίζεται καὶ εἰς τὸν ἄγιον τόπον θέλει ἔβγει ὄδωρ καὶ τὸ ὄδωρ θέλει μεταβληθῆναι αἴμα· εἰς δὲ τοὺς 1796 θέλει γείνεται τὸ μέγα συμπόσιον, τὸ ὅποιον καλεῖται· ἡ πύλη τοῦ φωτὸς τῆς πληρεζουσίας, καὶ τότε ὅλος ὁ κόσμος χαρήσεται· εἰς δὲ τοὺς 1797 ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου θέλει γνωρίσει τὸν ἐναὶ ἀληθινὸν θεόν καὶ τὴν μίαν ἀληθινὴν πιστιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Εἰς δὲ τοὺς 1798 ὁ παντοδύναμος θεὸς θέλει δεῖξει ποια πίστις εἶναι δικαιαία καὶ ἡ πλέον ἔκλε-

κτὴ καὶ ἔκεινη θέλει ἐνεργεῖται ἵως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου' ἀμήν.

'Εγράφη τὸ παρὸν εἰς τοὺς 1788 εἰς κοινόβιον Πέτρου καὶ Παύλου τὸ μοναστήριον. Ὕψος τοῦ ιερομόναχος Μπατζηκοβίτης, γένημα καὶ θρέμα τῆς Δημητριάδος ἐκ χωρας Μακρυνίτζης.

'Εκ γειογράφου Πατεροῦ τῆς μονῆς Μπατσιάνου ἐξεδίθησαν ὑπὸ Γ. Κ. ἐν τῷ περιοδικῷ 'Ακαδημίας τερψις 6' τῇ, 25 Νοεμβρίου 1887 σ. 23. Εἶναι χορόμος ὑπὸ τούτου χρονικοῦ σπουδαῖατος, οὐδὲ συνίγεια εἶναι τὸ ὅπ'. ἄρ. 501.

481. 1789 —

αυματός Ἰσούφραγα

1789 Μαρτίου

ἀποχάλασσε τοὺς ζορπάδες

ακότοσε καὶ τοὺς Κοντογιανέους.

'Επιγραφικὸν χάραγμα δεῖξι τῷ εἰςερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς 'Ρεντίνης (Λαυράκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἱστορίᾳς Δελτίῳ Η' σ. 70).

482. 1789. — 1789 Ἀπριλίου 4 ἡμέρα Πέμπτη. Ἡλθε ἦγὼ ὁ ἡγούμενος Διονύσιος Κουτουφᾶς ἐδῶ εἰς τὸ μοναστῆρι μὲ τὰ παιδιά μου νὰ φυλαχθοῦμαι ὅπου ἡτανε θανατικὸ πολύ.

'Επιγραφικὸν χάραγμα τῆς μονῆς Καϊσαριανῆς κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Α' σ. 310).

483. 1790. —

1790 Γεναρίου 15 Μέτος Ἀργυροκαστρίτης

καὶ

Κονιάρης ἐκαμάνε

Ζορμπαλίκι εἰς τὸ κάμπο, κάψανε τα

χωριὰ καὶ πήρανε καὶ ἀσπρα.

'Επιγραφικὸν χάραγμα δεῖξι τῷ εἰςερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς 'Ρεντίνης (Λαυράκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἱστορίᾳς Δελτίῳ Η' σ. 70).

484. 1790. — 1790 Φλεβαρίου 2 τὸν ἐκλισαν τὸν Ἀχμέτη ετοῖ
Νταουκλί ἡ Ζορμπάδης τὸν ἐνγαλαν κρυφὰ καὶ τοῦ πῆραν τάλογον.

'Επιγραφικὸν χάραγμα δεῖξι τῷ εἰςερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς 'Ρεντίνης (Λαυράκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἱστορίᾳς Δελτίῳ Η' σ. 71).

485. 1790 - 1793. — 1790: Ιουνίου 28: έσκόρπισε η Τρικολυτζά από την πανούκλα και ικράτησεν σωστά διώ χρονια.

Εις τὰς 1793 Ιουνίου 3: ανέδωσε εἰς Ναύπλιον και στο ένθυμησιν.

Ἐν κώδικι τῆς ἐν Ἀρχαδίᾳ μονῆς Επάνω Κοίπας (Λαμπάκης Χριστιανικῆς ἀργ. έταιρείας Δελτίου Γ' σ. 23). Μίας κακάρ. 493, 532, 540, 537, 542, 546.

486. 1792. — *Ἐτος αὐτῆς* ὁ ἡγεμὼν ἡ πασιάς τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆς ἐπιβουλευθῆ τοὺς κατοίκους τὸν Σούλιον ὄνομαζόμενον τόπον. Καὶ πρῶτον ἀλλάζοντας ὥρμησε μὲν εἶκοσι σώκας χιλιάδες στράτευμα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔκατωρθώσεις τίποτας διότι ἦτον ὁ θεός φανερά φανερά βοηθός αὐτῶν ἐκίνησε πόλεμον. Καὶ ίσως μὲν σκοπὸν νὰ στήσῃ θρόνον τυραννικῷ τῷ τρόπῳ. Ἡτον ἐκεῖνοι ὅχι περισσότεροι ἀπὸ χιλίους πεντακοσίους, ἀλλ’ αὐτῶν μὲν ἔβοήθησεν ὁ θεός εἰς τὸν ὅποιον καὶ ἥλπισαν, αὐτὸς δὲ ἐστράφη ἀπράκτος, ἵτε δὲ καὶ κατηγχυμένος μετὰ τὸν θάνατον περισσοτέρου παρὰ δύο χιλιάδας τοῦ στρατεύματός του καὶ ἐφονεύθησαν καὶ ἐξ ἐκείνων ὡς ὄγδοηκοντα. Ἀκολούθησε καὶ ἐστάθη ἡ μάχη ἔνα τρίμηνον. Εἰς τὸν ἀνωθεν τόπον λερουργούς ὁ Ἀρτης χειροτονεῖ.

Ἐκ χειρογράφου εὐχολογίου τῆς ἱκαλησίας Μονοδενδρίου τῆς Ἡπείρου ἐξέδωκεν ἕντει τηρήσεως τῶν ἀνορθογραφιῶν δ. κ. Δ. Σάρρος ἐν Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς καὶ θνολογικῆς έταιρείας Τόμ. Β' σ. 369.

487. 1792. — 1792 Ιουνίου 12 ένθυμησις ὅταν ἐφυλακώθη ὁ καῦμένος Χατζίκος Σιμόπουλος ἀπὸ τὸν Μεχμέτ πασᾶ καὶ τὸν ἐπῆρε (14) πουγγιὰ δέκα τέσσαρα οποῦ λέγομεν 1000 γρόσια καὶ ὁ θεός νὰ φυλάγῃ κάθε χριστιανικὸν γένος ἀπὸ παρόμοιαις ἀδικουργίαις· εἰς τὸν ίδιον καιρὸν ἦγουν δλον τὸν χρόνον ἐστειλεν ὁ θεός τὴν ὄλεθριον νόσον καὶ εἰς τὰ Τρίκκαλα μάλιστα καὶ εἰς δλας τὰς πολιτείας, Λάρισα λέγω, Θεσσαλονίκη καὶ Ἀλασσῶνα εἰς δλα τὰ χωρία.

Σημείωμα χειρόγραφον ἐντύπου «Βίβλου Καλοκαιρινῆς» τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς Βαρλαάμ, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Βογιατζίδου ἐν Δελτίῳ Ἰστορικῆς καὶ θνολογικῆς έταιρείας Τόμ. Ζ' σ. 172.

“Ιδε δύο δλλα σημειώματα ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικος κατωτέρω διπ' ἀρ. 514.

488 1793. — Εἰς τοὺς 1793 ἐγινε μεγάλη ἀκριβητα, ὅπου καγίνας δὲν ἐνθημήθη οὔται εἰ παλει ἐνθυμῶνται, καὶ είχατ τὸ αιτάρι τὸ ἡλούτσακι γρόσια 7. Τὴν αὐτὴν χρονηὴν, ἥλθεν καὶ ἡ Βελήμποκαιει,

καὶ ἔριξε ἀφορμῆν διὰ τοὺς κλέπτας, εἰς τὸ μοναστεῖρι Δουσίκου, καὶ ἐπίρεν πουγκηὰ 5.

'Εθνικῆς βιβλιοθήκης 'Αθηνῶν Αθ. 651 ἐν τῷ εἴλευτοῦ μηνὶ: 'Ιουνίου τοῦ ἐν αὐτῷ 'Ανθολογίου (Σπικκελίωνος σ. 120).

489. 1793 — Κάνων θύμησις, ὅντας ἔγεινε μεγάλη πείνα καὶ 'πάε τὸ σιτάρι τὸ κοιδό γράφεια] 45. 'Εγεινε ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον ἔως τὸν Θεριακὴν 1793. 'Ο θερός νὰ μὴν τὸ μπταδώσῃ.

'Εξίδωκεν ὁ κ. ΑΘ. Ι. Σπλαφιδάκις ἐν 'Ἐπιτηρήσι: Παρνασσοῦ' Ετ. Β' (1901) σ. 151 ἐκ Τυπικοῦ, ἐκδόμου 'Ἐντίης: 1691, τῇ; ἐν' Αλμυρῷ Φιλαράχαιοις ἐταιρείᾳ; 'Οθρυος;

490. 1793 — 1793 μηνὸς 'Ιουλίου α'. Θήμησις ὅπου ἥλθε ὁ μπτραπολίτης Διονίσιος Λαζίσης μαζῇ μὲ τοὺς δίω ἀρχιερεῖς Ναίον Πάτρων καὶ Θυμαχοῦ μαζῇ μὲ τὸ ἀρχοντόπουλο καὶ εἶγανε καὶ ἀλογά 30 καὶ ἔτανε νομάτι 50.

'Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεῖξε τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῇ; ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς 'Ρεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείᾳ Δελτίῳ Η' σ. 71). 'Αρχοντόπουλο μηνὸς ἡ ἑταῖρος τῶν νιῶν τοῦ ἐν 'Ρεντίνης ἔρχοντος Δημητρίου Τζιολακόγλου, ὁ Γιωργάκης ἢ ὁ Κωνσταντίνος. 'Ιδε περὶ αὐτοῦ Γ. Λαμπάκην ἔνθ' ἀν. σημ. ?.

491. 1795. — Θίμειστι ὅταν ἰσχοτοσχν τὸν Γιαννικὸν Κοσταρέ Φουρνιότι: ἔτος 1795.

'Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεῖξε τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῇ; ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς 'Ρεντίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείᾳ Δελτίῳ Η' σ. 72).

492. 1795 — Θημήσις - 1795 Ιουνίου - 8 ἥλθε ἔνας Ἐγγκλέζος καὶ εγῦριζε τα βηλαεστηὰ της εικανομένης ἔνα καθ ἔνα καὶ ἥλθε καὶ τὸ τῷ μωναστη ἡώ καὶ ευρενησε τα βιβλήνα ὄλα.

'Εξίδωκεν ὁ κ. N. Bénς ἐν Δελτίῳ 'Ιστορικῆς ἐταιρείας Τόμ. Τ' σ. 100 ἐκ τοῦ κώδικος 24 ἐν τῇ σταγώσει πρὸς τὸ τέλος.

493. 1796 — 1796. Μαρτίου 19 εἰρθαν νὰ πάρουν τὸν χῶρα καὶ ζτές δέκα τρίς του Ἀπριλίου ἀνιξᾶν το πμουτροῦ καὶ πίραν τα σκέπτα του μοναστηρίου τὶ αὐτὶ ιμέρα ἐπίρκαν καὶ τὰ πρόβκτα του μοναστηρίου - 872 κ' (=καὶ) τὶ αὐτὶ ιμέρα απέζηνε τὸ βουνό ἐκοψάν τὸν ιγοῦμενον Καλλίνικον χρόνον 85. εονίκ του ἡ μνήμη.

'Ἐνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀρ. 485. 'Ιδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 532, 540, 537, 542, 546.

Τὸ σημείωμα τοῦτο ἔξεδόθη ἀκριβίστερον, καθ' ἡ φαίνεται, καὶ ὡς ἀναφερόμενον ὀρθότερον εἰς τὸ ἔτος 1769 ὥστε τοῦ κ. Α. Σ. 'Αρβανιτοπούλου ἐν Δελτίῳ τῆς 'Ιστορικῆς καὶ ιστοριογικῆς ἐταιρείας. 'Ιδε ἀνωτέρω ἀρ. 450.

494. 1756. — αφνις Μαΐου λ' ἄργεσσαν νὰ γίνῃ φθορὰ τοῦ θανατικοῦ καὶ τῆς πανούκλας μεγάλοτάτη.

'Ἐν φ. 606 τοῦ ὥπ' ἀρ. 202 (373) καθόδιος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ρωμανικῆς ἀκαδημίας (*Littera* σ. 99).

495. 1797. — Ἐπῆρε όλο τὸ στᾶτο τοῦ Βενετζιάνου ὅμοι καὶ νησία τοῦ Λιεβάτη. Ἡλθει: ἔνας κουμεσιάριος δια νὰ συστίσῃ τῇ δημοκρατείᾳ εἰς τὸ Θυάκι. ἐτυνάχθηκε όλο τὸ χωρίον Ἀνωγῆς (πλὴν ὅλοι μας ἀκόματα δὲν ἤξευραμει καὶ ἐγελάσθημεν σίς τὴν μπαλοτάτζιόν καὶ δια καλοσύνη τους ὅλοι με ἥθελον δια μουνιτζιπάλαι). Ὁμως οἱ μεγάλοι ὅπου πάντα ἡ φαρισαϊκὴ γνώμη εἶναι εἰς αὐτοὺς μὲ ἑσκαρτάρισαν κρυφίως κάνωντας καὶ τὸ χωρίο μας νὰ διπεντέρῃ τὸ μαζιστράτο μας εἰς τὸ Βαθύ. ὅθεν ἐπῆγα στοῦ Γγενεράλ Γγεντζί: Φραντζέζου μὲ ἄλλους οἱ πρώτοι ΠπαπαΓιάννης Νουτζαίος Τρυχούλιας, Κωσταντῖνος Παΐζης, Βασιλείος Βλάτης, Ἀναγνώστης Μιλιαρέσης καὶ ἄλλοι καὶ τὸ ἔκάμαμπι καὶ κάνει πατέντες καθε Ρίβα Φρίκιες καὶ Κιόνι διὰ παντοῦ. Ἐρχόμενος ἐγεννήθη ἡ Πολύτιμη θυγάτηρ μου. Πλὴν καὶ σε τοῦτο οἱ μεγάλοι μᾶς ἔκαμψαν πολλὰ ἐμποδῖα τόσον ὅποι οὔτε τὰ ἔξεδά μας ἔδωσαν. "Οθεν στοχάζωντας όλα ἐπεισα ζε βασιλικὴ ἀρρώστεια καὶ ὁ θεός βοηθός.

"Αναγγέλως: Ζαβερδινός.

'Εκδίδεται ἵνταῦθα τὸ πρῶτον κατ' ἴμὸν ἀπόγραφον ἐκ τοῦ φ. 4α τοῦ ὥπ' ἀρ. 47 καθόδιος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὅρει μονῆς Ξενορρώντος.

496. 1797. — Ἡχολούθησεν ἡ ἐπανάστασις τῆς Σμύρνης παρὰ τῶν γιαννιτσάρων.

'Ἐν φ. 2486 τοῦ καθόδιος 10 τῆς ἐν "Ανδριῳ μονῆς τῆς Παναγιράντου (Λάδυπρος ἐν Ἐπετηρίδι: Παρνασσοῦ "Ετ. Γ' σ. 120. Χωριστοῦ τεύχους σ. 31).

"Ιδε καὶ ἀρ. 513α.

497. 1797. — 1797. Μαρτίῳ 26 Δευτέρᾳ τι ειμέρα ἐπίραν τέλος τα χαγιάτια τῆς ἐκλισίας μητροπόλεος ἀγίου Κορίνθου ὅπου διὰ προσταγῆς τοῦ Μπεκήρ μπέη εφέντι ἔγιναν καὶ δια συνδρομῆς τοῦ πανιεροτάτου ἀγίου Κορίνθου χυρίου κύρι Ζαχαρία καὶ τὸν λιπόν εὐσεβὸν Χριστιανὸν τῆς πολιτικας ταύτης.

'Ἐν φ. 1α τοῦ καθόδιος 28 (870) τῆς Χριστιανικῆς ἑταιρείας (Βένες ἐν Χριστ. ἑταιρείᾳ Δελτίῳ Γ σ. 77. Χωριστοῦ τεύχους σ. 29). Ἐγράφη, καθ' ἡ φανεται, ὑπὸ Μελετίου, οὗ τὸ διορια φέρεται μονοκονδυλικῶς μετά τὸ σημεῖον τουτοῦ.

"Η 26 Μαρτίου 1797 ἡτο Πέμπτη καὶ οὐχὶ Δευτέρα.

498. 1798. — Έστειλε ἀρμάδα ὁ Τοῦρκος αμιμένη με τοῦ Παύλου Ρούσου Μοσχοβίτικαι τῇθαν καὶ ἐπρόσκυνῆσά μας δοκώντας τοὺς Φραντζέζους· μὰς εἰς τὸν Ιδίον χαιρόν εὔρε ἀφορμὴν ὁ Βελιπτσιᾶς τῶν Φραντζέζων καὶ ἥλθε μὲς πολλὸν στράτευμα καὶ ἐτρόπος τὴν Πρέβεζαν. Τὶ μοῆνας, τὶ σφανδάς, τὶ πνημός θαλάσσης. Τὴν δυοῖν συμφοράν ποτὲ οὐκ ἔγεινε· ἔγιαμεσαν τὰ νησιά ἀνθρώπους Κεραλωνιά καὶ Θυάκι· πλὴν παρ' ἐλπίδα ἐγλυτώσαμε διατὶ εἴγε ἑτοιμα καράβια γαλαξιδιότικα ναλθούν καὶ μᾶς πάγουν ὅλους απὸ σπαθὴ μὴ φανεῖ ἐξάφρου ἡ ἀρμάδα. Οσα ἔγιναν ἔλεως θεέ.

Ἐν κείμενῳ 47 τῷ; ἐν 'Αγίῳ ὄρει μονῆς Ξενοφῶντος (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 66).

499. 1798 - 1799. 1803. — αψήνη'. Τῇ τῷ 'Ιουλίου ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὃ ἐκ τῆς Κουρήτιδος καὶ ταύτης καπετάνος ὁν Φώτιος, καταδιωκόμενος τότε ὑπὸ τοῦ σάτράπου τῶν Ιωαννίνων Ἀλῆ πασιζ, ἔγων μαθήτας ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἐκ τῆς Θεσπρωτίας Ἀλβανὸν Σάκκαν Τσέμην λεγόμενον, τὸν τε Καλέμ Όσμανζέζαν, Ἀλβανὸν καὶ τοῦτον, καὶ εἰς διακοσίους περίπου ἀριθμούμενοι, ἐληίζοντο τὰ κατὰ τὴν Αιτωλίαν χωρία. Αύτοι οὗτοι ἐπιπεσόντες καὶ κατὰ τοῦ Μεγάλου χωρίου, διέπρασαν ὅλην τὴν κινητὴν τῶν κατοίκων περιουσίαν· πυρπολήσαντες δὲ καὶ ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῶν οἰκιῶν, καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους ἀπαγαγόντες, διελθόντες διὰ τοῦ Κρικέλου καὶ Δομυλίτης, μηδεμίαν ἐκεῖ βλάβην προξενήσαντες, κατῆλθον εἰς τὰ κατὰ τὴν Κουρήτιδα χωρία, ὅπου μετὰ χρόνου οὐ πολλοῦ παρέλευσιν λαβόντες καὶ τὰ λύτρα, ἀπέλιυσαν τοὺς αἰχμαλώτους.

αψήνη'. Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν τῷ χωρίῳ Κοζίτσα τῶν Κραβάρων. ὁ τῆς ἐπαρχίας ταύτης δερβέναγας Ἀλβανός, Μάλιος Μήτσοις λεγόμενος, προσκαλίσας τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Ἀράχοβα Νικόλαον Σισιμάνην, προϊστάμενον τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοῦ σατράπου τῶν Ιωαννίνων ἐφόνευσεν αὐτὸν διὰ πυροβόλου ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐν ᾧ κατέλιπε. Ἐπειδὸν δὲ καὶ ἔτεροι δύο ἐκ τῶν ὀπλοφόρων αὐτοῦ ὑπηρετῶν, ἀντιπυροβολησάντων κατὰ τῶν στρατιωτῶν τοῦ δερβέναγα, πληγωθέντος βαρέως κατὰ τὸν δεξιὸν πόδα καὶ τοῦ Σαντζ Ντάρεζ Τουρκαλβανοῦ, μεγίστην δεῖξαντος ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν διθλιον Σισιμάνην. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν δερβέναγαν Αλβανῶν τέσσαρες ἐφονεύθησαν ταύτοχρόνως. Κατὰ δὲ τὸ φωγάν απελθόντες εἰς

"Αρταν καὶ ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ Ἰωάννης Σισιμάνης καὶ παρουσια. σθεῖς πρὸς τὸν ἑκατὸν εἰκαστούς διατρίβοντα Βελῆ πασιόν, κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἀμαρτίας ἔξελθων εἰς τὸν αἴθουσαν συνελήφθη παρὰ τῶν τοῦ ἡγεμόνος δορυφόρων, διὰ τοῦτο ἐξ αὐτῶν ἐφόνευσεν ὁ ἀκολουθῶν αὐτῷ Τουρκαλβανὸς ὄπλοφόρος Μελέτος, καλούμενος. "Επεισ δὲ καὶ αὐτὸς, πιστότατος φανεῖ, καὶ τῆς ἴδιας ζωῆς μὴ φεισάμενος. 'Ο δὲ Σισιμάνης ἐν τῷ δεσμωτηριώ βληθεὶς, ἐδωκε τέλος τοῦ βίου διὰ πνιγμοῦ, τοῦ Βελῆ πασιά τοῦτο προστάξαντος. Συγχρόνως δὲ καὶ ὁ τούτου πατὴρ, ὁ νέος τῆς Ἡπείρου Φάλαρις, ἰθύθεσεν ἐν τῇ λίμνῃ τῶν Ἱωαννίνων τῷ τοῦ Νικολάου Σισιμάνη υἱόν, ὄνοματι Μήτσιον, εἰκοσιπενταετῆ τὴν ἡλικίαν.

αψήθι'. Αῆγταρχός τις Τουρκαλβανὸς Ἰμπραΐμης (Μπράχος Κερίτης κονστερόν) λεγόμενος, μιθ' ἑτέρων ὁμοίων, πολλοὺς περὶ αὐτοὺς συναγείραντες κακούργους, καὶ ὑπὲρ τοὺς τετρακοσίους ἀριθμούμενοι, ἐξ ὧν τὸ τριτημόριον ἦσαν Ἑλληνες, ἐπέτρεψον λητόμενοι τοὺς κατὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Φθιώτιδα ἄγρους τε καὶ κώμας καὶ τὰ μὲν τούτων πυρπολοῦντες, τὰ δὲ [δι'] ἀρπαγῆς ποιούμενοι. 'Ο δὲ τῶν Ἱωαννίνων σατράπης, Ἀλῆ πασιᾶς ὁ Τεπελένιος, ὡς ἐμπεπιστευμένος τὴν ἀσφάλειαν τῶν λεγομένων Διρβενίων, εἰδοποιηθεὶς τὰ κατ' αὐτοὺς, καὶ ἴδιαν αὐτοῦ περιφρόνησιν θεωρῶν ὃσα περὶ ἐκείνων κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐπράττοντο, ἀποστείλας μετὰ πολυαριθμου στρατιᾶς τὸν χαζνατάραν (ταμίαν) αὗτοῦ Ἰσουφάραβον, καὶ πολέμου γενομένου ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ κατὰ τὰ χωρία τοῦ Ἀλμυροῦ, ὃπου συνεκεντρώθησαν, πολλοὺς μὲν ἐφόνευσε, πολλούς δὲ ἐζώγρησεν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν διασωθέντων τότε οὐκ ὄλιγοι μετὰ ταῦτα συνελήφθησαν προδοθέντες.

'Εξιδόθησαν ὑπὸ ἱνονόμου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς ἐπαιρείας Τόμ. Β' σ. 114 κ. ἡ. ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὅπ. ἀρ. 445 ἐκ κώδικος ἀποκειμένου περὶ τῷ Κωνσταντίνου Ἰατρίδη, τότε δημάρχῳ Κερπενησίου

500. 1800. — Τους χήλους οκτακοσίους εγνητικάρησηα μεγαλη προς γράφει 40 τὸ λετέσκη.

'Εξιδώκεν ὁ κ. N. Βένης ἐν Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς ἐπαιρείας Τόμ. Β' σ. 101 ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1423 φ. 1α.

501. 1800. — Εἰς ἐνθύμησιν γράφομεν ὅτι πός ἐκείνεν πόλεμος

μέσα εἰς τὴν Φιλιππούπολιν μὲ τὸν ἀγὸν Χουσουὴν μπέγι καὶ μὲ τοὺς Ἀλβανίτας τοῦ Τσιπαλέν πασιά· ἡτοῦ πρωτός τους Ἀράπη Ησούφης μὲ ὄχτακοσίους ἐνθρώπους καὶ ἴδιαζεν ὁ πόλεμος ὅρας εἶχοι ὄκτω τοῦ Θωμᾶ τὴν ἐνδομάζα μετὰ τοῦ Πάσχα καὶ ἵνησεν ὁ Χουσουὴν μπέγις καὶ τοὺς ἐδίωξεν ὅλους τοὺς Ἀλβανίτας μὲ τὸν Ηουσούφην Ἀράπην ἀπὸ μέσα τὴν Φιλιππούπολιν μὲ τόσην καταισχύνην εἰς τοὺς χιλίους ὄχτακοσίους Ἀπριλίου 13 καὶ ἔμεινεν ἡ Φιλιππούπολις εἰς μεγάλην ἡμερήσιαν ἀπὸ τὴν σύγχυσιν τοὺς Ἀλβανίτας καὶ ἐδέξασαν τὸν ἄγιον θεόν Τοῦρκοι καὶ Ρωμαῖοι.

Ἐν συνέχειᾳ τοῦ ἡρ. 480 ἐξεδόθησαν ὅπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι.

502. 1800.—1800 : Ἀπριλίου κατῆντος ὁ μουσικολογιώτατος καὶ φίλος Ἰάκωβος ὁ τῆς Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας πρωτοψάλτης ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς ἀνδρας ἐν φρονήσει τε καὶ μαθήσει, θεοφερής, ὄρθοδοξος, φιλακόλουθος καὶ τέλειος τῆς χριστιανικῆς πολιτείας· διὰ τοι τοῦτο ἐλεγε συνεχῶς, ὅτι εἰς τὰς εἶχοι τρεῖς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς τεθνήξεται, ἐπειδὴ ἐλεγε τὸν ἄγιον Γεώργιον δουλεύει, διὰ τοῦτο ἀνάγκη πᾶσα αὐτῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἄγιου Γεωργίου τεθνάναι· (μετὰ διαγεγραμμένον τέθνηκε)· ὅθεν ὁ ἄγιος ὑπακούεσσας τῆς δεήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἀπῆλθε πρὸς Κύριον : —

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 6α τοῦ καθηκός 89 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἰστορικῆς ἐταιρείας. "Ιδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 506, 513.

503. 1801 Ἐν ἔτει ᾡσα' ἡρξάμην διδάσκεται τὴν τοῦ Νικηφόρου λογικὴν παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν κυρίου καὶ Μανασσῆ ἐν τῷ σχολείῳ τῆς Καλλιπόλεως.

Ἐν τετραδίῳ παρὰ τῷ ἐν Καλλιπόλει κ. Ἀγγελῆ Ν. Ταβουλαρίῳ (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἔρευνῶν σ. 6 σημ. 1).

504. 1801.—1801 ἕδωσε τὸ κοινὸν χρέως ὁ ἄγιος Διρνης Ἰγνάτιος ὁ ἐκ Σύμης κατὰ φυσικὸν θίνατον.

Ἐν τῷ Πατριαρχῷ καθίκι ΧΠΔ' (Σακκελλίωνος σ. 268).

505. 1801.— Ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ ᾡσα' Ἰουνίου 17 ἦγινε ἡ μαζηλεία τοῦ παναγιωτάτου καὶ Νεορύτου, καὶ ἦγινε ὁ Νικαίας πανάγιωτάτος καὶ Καλλίνικος, καὶ μέγας πρωτοσύγκελλος ἦγινε ὁ ἴδιος καὶ

Ιωαννίκιος Σμυρναῖος, καὶ μέγας ἀρχιδιάκονος ἦγινε τοῦ Ἐφέσου ὁ Κύριλλος, καὶ δευτερεύων ὁ ἀνεψιός τοῦ κύρ. . . Τοῦ αὐτοῦ Ἰουνίου 22, ἡμέρᾳ Σαββάτου ἦγινε ἡ μαζηλεία τοῦ αὐθεντὸς τῆς Μπογδανίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ὑψηλάντου ὁ μπεῖζαντες Κωνσταντίνος, καὶ ἦγινε αὐθέντης ὁ μέγας δραγμάνος Ἀλέξανδρος Σούτζιου, καὶ μέγας δραγμάνος ἦγινε τοῦ Καλλικρήνη ὁ μίος ὁ μπεῖζαδες.

Κυρίος Πατριαρχεῖον; Βιβλιοθήκης Περοσολύμων καθ. 439 ἐσωθεν τῆς δευτέρας πενταδός (Κεραμέως Τόμ. A' σ. 426).

506. 1807. — οὐαί εἶωσαν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τὸν παναγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον Νεόφυτον, εἰς τὰς ἵζες τοῦ Ιουνίου ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ. Τὴν δὲ Τρίτην τῷ πρωῒ συναχθέντες οἱ τέ ἀρχιερεῖς καὶ τοῦ γένους τῶν Ῥωμαίων οἱ πρόκριτοι ἐν τῷ τοῦ ἄγιου Ἐφέσου οἰκιώ εὑρον ἀξιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τὸν πανιερώτατον ἄγιον Νικαῖας κύριον Καλλίνικον. "Οθεν τὴν Τετάρτην ἐπῆγαν εἰς τὴν πόρταν καὶ ἐφόρεσε καθβάδι καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον" Νικαῖας δὲ ἦγινεν ὁ Λακεδαιμονίας καὶ Λακεδαιμονίας ὁ Θεοδωρουπόλεως.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. βα τοῦ καθίκος 89 τῆς ἐν Ἀθήναις Ιστορικῆς ἱστορίας. "Ιδε καὶ ἄρ. 502 καὶ 513.

507. 1808. — Εἰς τοὺς 1802 Φευρ. 21 ἡμέρας αἱ Παρασκευὴ ἐσύκωσαν τὸν κόντες εἰς ταῖς ὥραις 14 ἐπειδὴ ήθελαν να ἔμπουν 60 Ἰγγλεῖς καὶ οἱ Ῥομαῖοι ἀντεσταθῆκαν καὶ δὲν τοὺς ἀφῆσαν νὰ ἔμπουν καὶ ἐκλήσαν ὅποταν ἔμπηκαν οἱ Ἰγγλεῖς εἰς τὴν χωραν τὴν πορτα τῆς Σπυληᾶς καὶ τὴν Πορτε ριάλα (τῆς Κερκύρας).

"Ἐξίδωκεν ὁ π. N. Βένης ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς ἱστορίας; Τόμ. Γ' σ. 101 ἐκ τοῦ καθίκος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1133 φ. τελευταίῳ α.

508. 1809. —

1803 Κανο θημισι το καιρο απου μπικε το ασκερι μεσα 50
Νοεμβρίου Σουλι και καμαν απο τα ευγα του Σεπτεμβρίου... εօς
3 Βριου και ο θεος να καμη τα δηκα τευ δυατη
εγαθροθικα οι Χριστιανοι απο την μπινα και ο θεος ναν
τους βγαλι σε σελυαμετι . του Χρισουγενου εξ αποφασεος

Μαρκο Μποτζιαρης

Ἐπι περιεκλόμματος Μηναίου ἐκ σανίδος ἀποκειμένου νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς